అమెరికా తెలుగు సంఘం, అమృత్‌కిరణ్ సంయుక్తంగా నిర్వహించిన కథలపోటీలో కన్సొలేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

తేనెకుండలో ఈగ

-ఖతా చంద్రయ్య

జానకమ్మ ఆటోదిగి ఇంట్లోకొస్తూంటే బాలబ్రహ్మం మనసు బ్రహ్మపుత్రానదిలా పొంగింది.

యాభయ్యేరో యేట పదహారేళ్ళ కుర్రాడిలా ఎదురెళ్ళి భార్య చేతులోంచి సూటుకేసందుకున్నాడు. ఆవిడ గడపదాటింది.

అతడు "బాగున్నావా జానకీ!" అంటూంటే కాళ్ళక్కడే ఆగాయి.

"ఏమండీ...! మీ ఆరోగ్యం బావుందా?" ఆవిడ కాళ్ళకూ బ్రేకులు పడినై.

ఇన్నాళ్ళ ఎడబాటుతో ఎండల్లో ఎడారిగా మారి[illegible] గుండెకు జానకమ్మ పలుకరింపు రోహిణీకార్తెలో తొలకరి చినుకులా తాకింది.

కళ్ళూ కళ్ళూ కలుసుకుని కలబడుతున్నాయి హృదయనేత్రాలు టపటప లాడుతున్నాయి.

[illegible]సు కొత్తగా చూడాలన్పిస్తుంది... పూర్తిగా మా[illegible] ముడ[illegible] పాడనూపిన మామిడివండు మొహం అనుభ[illegible]డైన చిత్రకారుడు తీర్చిదిద్దిన కనుబొమ్మల మధ్య రూపాయి కాసంతబొట్టు.

బొట్టును మెరిపిస్తున్న ఒంటిరాయి ముక్కుపుడక శివలింగాన్ని చుట్టేసిన నాగరాజులా కొప్పును చుట్టేసిన పూలదండ...

ముప్పయ్యేడేళ్ళ క్రితం తన జీవితాన్ని పెనవేసుకున్న ఈవిడ ఆకారం తప్ప, అలరించే చూపుల్లో మార్పులేదు.

రెండు చూపులూ! "నన్నిప్పుడే కొత్తగా చూస్తున్నారా?" ముంచుకొస్తున్న సిగ్గుల్ని పెదాలకు పరిమితం చేసి గబగబా లోపలికొచ్చేసింది.

ఆ నవ్వు విరబూసిన పద్మసౌందర్యాన్ని తలదన్నేలా గన్పించింది.

"మనమ్మాయి వనమాలా, అల్లుడూ, మనవరాలూ బాగున్నారా?" వెంటనడుస్తూ అడిగాడు.

"అంతా బావున్నారు. రాత్రంతా ప్రయాణంగదా... ఒళ్ళు హూనమై పోయిందనుకోండి." అంటూ బాత్రూంలో దొరబడింది.

గుమ్మంలోంచి వరండాలోకి చొచ్చుకొస్తోన్న బాల భానుని నునులేత కిరణాలను పడక్కుర్చీలోంచి చూస్తూండి పోయాడు బాలబ్రహ్మం.

అసలూ... మనిషి జీవనపరమార్థమేమిటీ? కష్టసుఖాలనేవి కావడికుండలు సరేగాని... తానునుభవిస్తుంది కష్టమా? సుఖమా?

కంకరదేలిన రోడ్డుమీద ఒంటెద్దుబండి ప్రయాణంలా బాల్యమంతా సవతితల్లి ఈసడింపుల్లో గడిచింది.

ఉద్యోగం దొరగ్గానే పెళ్ళింది. తండ్రిద్వారా సంక్రమించిన అప్పుల కుప్పల నరగదేసేందుకు పదేళ్ళపాటు పచ్చడిమెతుకుల్తో గడపాల్సి వచ్చింది. అప్పటికే ముగ్గురుపిల్లలు ముద్దులు పంచిస్తున్నారు.

"మన పిల్లల భవిష్యత్తు బంగారం కావాలంటే వాళ్ళను బాగా చదివించాలండీ!" అంది జానకి ఆశల్ని కళ్ళల్లో నింపుకుని.

"ఔను! తాత ముత్తాతలు సంపాదించిన ఆస్తులేవీ లేవు! వాళ్ళకు పంచి ఇచ్చేందుకు మన పిల్లలు మంచి చదువులు చదివిపైకి రావాలి. అది మనకో పరీక్ష." అన్నాడు తను.

పరిస్థితి ఛాలెంజ్‌గా తయారైంది. ప్రైవేట్‌స్కూల్లో పిల్లల చదువులు డొనేషన్లకూ, ఫీజుకూ, డ్రెస్సులకూ, పిక్నిక్కులకూ... సగంజీతం సమర్పయామి. రోజులు గడవాలంటే ఆర్థిక క్రమశిక్షణ అత్యావశ్యకమైంది.

తోటి ఉద్యోగులు డెకోలం మంచాలు, టీ.వీ. వీ.సీ.ఆర్. ఎయిర్ కూలర్, మిక్సీ వగైరాలు కొంటూంటే మనసనే గుఱ్ఱానికి కళ్ళెం వేసి రేడియోతో సరిపెట్టుకోవాల్సి వచ్చింది.

రోజూ ఉదయం, సాయంత్రాలు పిల్లలకు పాఠాలు చెప్పడం, హోంవర్కు చేయించడంతో గడిచేవి.

కాని... పిల్లలు ఫస్ట్‌క్లాసులో పాసవుతూంటే అంత రంగంలో ఆనందకెరటాలెగసి పడేవి.

పెద్దవాడు రవిచంద్ర డాక్టయ్యాడు. సదాశివపేటలో సొంతనర్సింగ్ హోం నడిపిస్తున్నాడు.

చిన్నవాడు ఇంజనీరై నల్లగొండలో నాల్గుచేతులా సంపాదిస్తున్నాడు.

అమ్మాయి వనమాల ఉద్యోగంలో చేరింది. వనపర్తిలో భర్తతో ఉంది.

"మనపిల్లల పెళ్ళిళ్ళయ్యాక ఎక్కడివారక్కడుంటారు. మనం మళ్ళీ చిలకా గోరెంకలమై పోతాం. రిటైర్ కాకముందే తీర్థయాత్రలన్నీ తిరిగి రావచ్చు." అనుకున్నారోసారి.

కాని ఏదీ...! ఎప్పటికప్పుడు ఏదో అవాంతరం. అందరిపెళ్ళిళ్లై ఐదేళ్ళు గడిచినా నోరుకాశీకి వెడదామంటే నొసలు గడపదాటనీయదు. ఆరాటం అయోధ్య చూద్దామంటే అత్యవసరం అవతలికెళ్ళ నివ్వలేదు.

అటు అమ్మాయి పెళ్ళవగానే ఇటు పెద్దకొడుకు రవీంద్రకు కొడుకు పుట్టాడు.

అతని భార్య రమాదేవి గూడా డాక్టరే. ఎంత గడుసు పిండాన్నైనా చాకచక్యంతో బయటకు తీసి గండం గట్టెక్కించగల గైనకాలజిస్టు. డాక్టరమ్మ హాస్పిటల్ కొత్తేబాబునెవరు చూడాలి? ముద్దుల మనవడి కోసం జానకి అక్కడే ఉండిపోయింది. సంవత్సరం తర్వాత తిరిగొచ్చింది.

వారం రోజుల్లో నాగేందర్ తండ్రయ్యాడు.

"నాన్నా! పాటకు ఉగ్గుపట్టడం, నీళ్ళు పొయ్యడం మీ కోడలు కలవాటయ్యేదాకా అమ్మ నా దగ్గరే ఉంటుంది." అడిగాడు ఇంజనీర్.

"నాకు హోటల్ తిండి పడదాయె ఎట్లారా?"

"అమ్మ అన్ని రోజులూ అన్నయ్య దగ్గరుంటే ఎట్లా గడిచింది నాన్నా?" పెడేల్మని అడిగేశాడు మొహమ్మీద.

"మనం కాదంటే వాడిగతేం కావాలండీ? కొన్ని రోజులుండి వస్తా"నని బయలుదేరింది తల్లి.

ఆ తర్వాత కూతురు తొలికాన్పు కొచ్చింది. సుఖ ప్రసవమైంది. పాపతో అత్తారింటి కెళ్ళేముందు.

"అమ్మా! నేనూ ఆయనా ఇద్దరం ఆఫీసుల కెళ్ళాక పాపనెవరు చూస్తారే?" అడిగింది వనమాల అర్థవంతంగా.

"మరిక్కడ మీ అమ్మ లేకపోతే. ఓపికలేని నేనుచెయ్యి కాల్చుకోవడం బావుంటుందమ్మా?" గుండె గూటిలో భయం రెక్కలాడించింది.

"మరెట్లానాన్నా! పాపను ఆఫీసుకు తీసుకెళ్తే బావుంటుందా?"

"ఒంటరితనం నన్నో దయ్యమై పీడిస్తుంది తల్లీ. ఓ ఆయాను పెట్టుకోండి."

"ఆ... అంతేలే! కొడుకుల మీదున్న ప్రేమ కూతురు మీదుంటుందా?" వనమాల కళ్ళు చెమర్చాయి. భయంగువ్వ నిర్భయంగా పొడిచి ఎగిరిపోయింది.

"ఎంత మాటన్నావమ్మా! నేను నీ కన్న తండ్రిని తల్లీ!"

"నిజమే నాన్నా! అన్నయ్యల దగ్గర అన్ని రోజులుంది అమ్మ మరి నా దగ్గరుండగూడదా? నేను నీకన్న కూతుర్ను నాన్నా!"

"అబ్బబ్బా! అవన్నీ ఎందుకూ? నేనొస్తా పదమ్మా!" ఆవేదననంతా అదుక్కుతొక్కి వెళ్ళింది జానకి.

అక్కడో సంవత్సరం గడిచింది.

పరిచయం

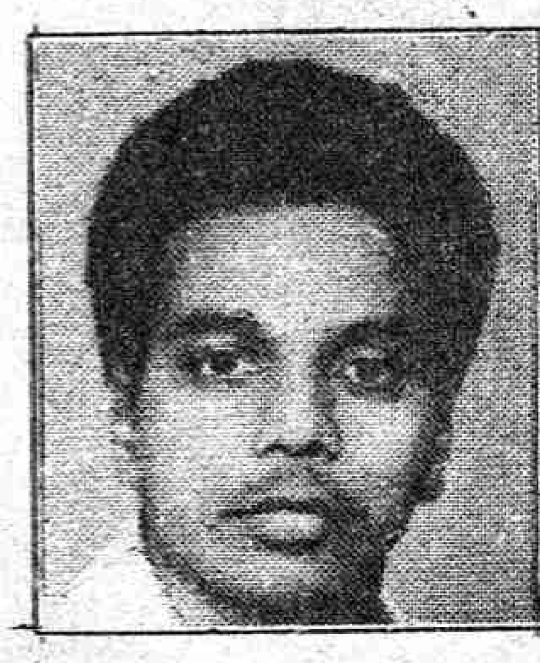

పూర్తిపేరు: ఐతా చంద్రయ్య

వృత్తి: తపాలా శాఖలో ఉద్యోగం (సిద్ధిపేట)

జన్మస్థలం: చింతమడు - సిద్దిపేట మండలం

రచనలు:

అచ్చైన కథలు - సమారు 70

★ కథా సంకలనాలు:- 1. కుంకుమరేఖ 2. కథా మంజూష 3. వర విక్రయం

★ కావ్యాలు: 1. సంక్రాంతి 2. లక్ష్మణరేఖ 3. చందమామ పదాలు 4. జాతీయ విప్లవ జ్యోతి 5. ప్రణవనాదము

★ నవల:- ఇసుక గోడలు

రంగస్థల నాటికలు: 1. బుద్ధొచ్చింది 2. రోజులు మారాలి 3. తిక్క కుదిరింది

హమ్మయ్య... ఇప్పుడొచ్చేసింది గదా! హోటల్ పీడా విరగడైంది. ఇంటి భోజనంతో కుదురుగ్గా ఉండొచ్చిహ మొట్టమొదట కాశీయాత్రకు ప్లాన్‌వెయ్యాలి... గుండెలనిండా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

"ఆఫీస్‌కు టైమైపోతుంది లేవండిహ!...

భుజాలు పట్టి కుదిపింది జానకమ్మ. భార్యను ఆపాదమస్తకం తడుముతున్నాయతని చూపులు.

తలంటు స్నానంచేసి కురులు విరబోసుకుంది.

తడి వెంట్రుకల్లోంచి జారిన నీటి బిందువులు ముత్యాల్లా రాల్తున్నాయి.

సూర్యకోణాలామె పెదాలమీద కెంపులై మెరుస్తు న్నాయి. చెవుల కమ్మలు తళుక్కుమంటున్నాయి.

"ఏమిటా చూపులూ! కదలండీ!" గుండలోంచి తీసుకొచ్చిన నవ్వు గంతులో గంతులేసింది.

చూపులు ఎక్స్‌రేలై భర్తను పైనుండి కిందిదాకా పరిశీలిస్తున్నాయి. న వ్వు బాధగా మారింది.

"మీరు చాలా చిక్కిపోయారు సుమా! రోజా సమయానికి భోంచేస్తున్నారా?"

"ఇంత పెద్ద టౌన్లో అనురాగానికి కరువుగానీ అన్నానికి కరువా?" లేచి, చేతులు చాచిగుండెలకు హత్తుకున్నాడు.

ఓహ్! కొన్ని జన్మల అలసట తీరిపోతుంది. కొన్ని క్షణాలలాగే గడిచాయి.

"అంటే... మీకు హోటల్ భోజనమే దక్కిందన్న మాట." పొత్తి కడుపులో బయలుదేరిన ఆర్ధ్రత గుండెల్ని తడిమింది. పైకి ఎగబాకి కళ్ళల్లో కదిలింది.

"ఔను జానకీ!" భార్యను ఎదురు కుర్చీలో కూచోబెట్టి తానో కుర్చీలో కూచున్నాడు.

ఒక్కపూట వంట ఓ అశ్వమేధయాగంలా గన్పిం చింది. ఇహ హోటల్ తిండి నా శక్తినంతా తినేస్తుంది."

వంకర్లు బోతున్న అతని నుదుటిగీతలు జానకమ్మ ఎదలో వాతలు పెడుతున్నాయి. కడుపులో చల్లచేసినట్టైంది.

"పాపిష్టిదాన్ని... మీకామాత్రం సేవలందించ లేక పోతున్నాను." కొంగుతో కళ్ళ ద్దుకుంది.

"అలాగనకు జానీ! కోడళ్ళసేవలందుకుంటూ ఖుషీగా గడపాల్సిన నువ్వు కొడుకులకూ, కూతురుకూ సేవలందిస్తున్నావు. నాకంటే నువ్వే ధన్యురాలివి."

"జానీ!... జానీ!" ఎన్నాళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ ఆ తియ్యని సంబోధన!

జానకమ్మ హృదయ కాసారంలో ఆనందతరంగాలు ఎగిసాయి. సంభాలించుకుని.

"వాళ్ళు మన రక్తం పంచుకున్న పిల్లలండీ!" అంది.

"నిజమే! కాని... వాళ్ళు చిన్న పిల్లలప్పుడు అట్టా పెద్దయ్యాక ఇట్లా!... ఇంకెన్ని రోజులు మనకీ అవస్థ? ఎంతకాలము ఎడబాటు?"

"ఇహ అయిపోయిందిగదండీ! ఐనా... మన పిల్లలకు మనమీద భక్తి శ్రద్ధలు లేవంటారా?" వంటింట్లోకి దారితీసింది. మట్టెల చప్పుడు లయబద్ధంగా ధ్వనిస్తోంది.

"ఏమో... మనసేవలు వన్‌వే ట్రాఫిక్‌లాగైపోయినై. భార్యను వెంబడించాడు.

ముందు చాయ్ తయారు చేసి అందిస్తూ.

"ఇంకోరెండేళ్ళలో మీరు రిటైరౌతారు. ఆ తర్వాత ఎక్కడికెళ్ళినా మనం కలిసే వెళ్ళొచ్చు" అంటూ గ్యాసు పొయ్యిమీద బియ్యం పెట్టేసింది.

"ఈ వయసులో ఎడబాటు యమలోకాన్నే చూపిస్తుంది జానీ! మనుషులకు వృద్ధాప్యమెందుకిచ్చాడో ఆ దేవుడు!"

"ఆయన పెట్టే పరీక్షల్లో వెరైటీ ఉండాలనీ."

గబుక్కున నవ్వేసింది. భార్యతో శృతికలిపాడు.

"ముందు మీరుస్నానం చేసిరండి." అంటూ బాత్రూం చూపింది కళ్ళతో.

తృప్తిగా భోంచేసి ఆఫీసుకు తయారౌతున్నాడు బాలబ్రహ్మం.

"పోస్ట్!" కేక విన్పించింది.

జానకమ్మ వెళ్ళి రెండుత్తరాలు పట్టుకొచ్చింది. అటూ ఇటూ తిప్పి, భర్తకందిస్తూ...

"ఇది మన పెద్దాడు. డాక్టర్ రాశాడు. ఏదీ చద వండి." అంది ఆసక్తిగా

మెల్లిగా ఉత్తరాన్ని చించాడు.

" నాన్నా!

ఈరోజే వనమాలనుండి ఉత్తరమొచ్చింది. అమ్మ అక్కడికొచ్చిందట గదా! మీ మనవడు 'తాతయ్యా, నానమ్మా' అంటూ మిమ్మల్ని గుర్తుచేస్తున్నాడు.

"మా బుజ్జినాయనే! ఎంతైనా వాడు నా మనవడండీ!" పొంగిపోయింది జానకమ్మ.

"సరేవినూ... మీ కోడలు మళ్ళీ తల్లికాబోతోంది. మూడోనెలటా. పూర్తిగా బెడ్‌రెస్ట్ కావాలట. ఇది రెండో కాన్పు కాబట్టి అంతా మనబాధ్యతనే గదా!

రమ హాస్పిటల్ మానేసి మంచమెక్కింది. రెస్టు తీసుకుంటుంది. దయచేసి అమ్మను వెంటనే పంపండి నాన్నా!"

బాలబ్రహ్మం తిన్నదంతా నీరైపోయింది. వెన్ను పూసలో ఏదో అలజడి. కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

"ఆ రెండోది మన ఇంజనీర్ రాసింది. అది కూడా చదవండి." అంది నుదిటిమీద తచ్చాడుతున్న శిరోజాలను సవరించుకుంటూ...

"సరే... 'అమ్మానాన్నలకు నమస్కారాలు.

నాన్నా! అమ్మ మనూరొచ్చిందని చెల్లాయి ఉత్తరం రాసింది.

మీ కోడలు తన చెల్లెపెళ్ళికని పుట్టింటికెళ్ళింది. నెలరోజుల్దాకా రాదట.

నేనేమో ఆఫీసు పనితో సతమతమై పోతున్నాను.

ఇక్కడి హోటల్‌కూడు గడ్డికంటే అన్యాయం. కాబట్టి ఈ రోజే అమ్మను పంపించండి. తప్పక పంపిస్తారు కదూ!"

ఐతా చంద్రయ్య
హెచ్.నం. 4-4-11, సిర్‌పుర,
సిద్ధిపేట - 502103
మెదక్ జిల్లా

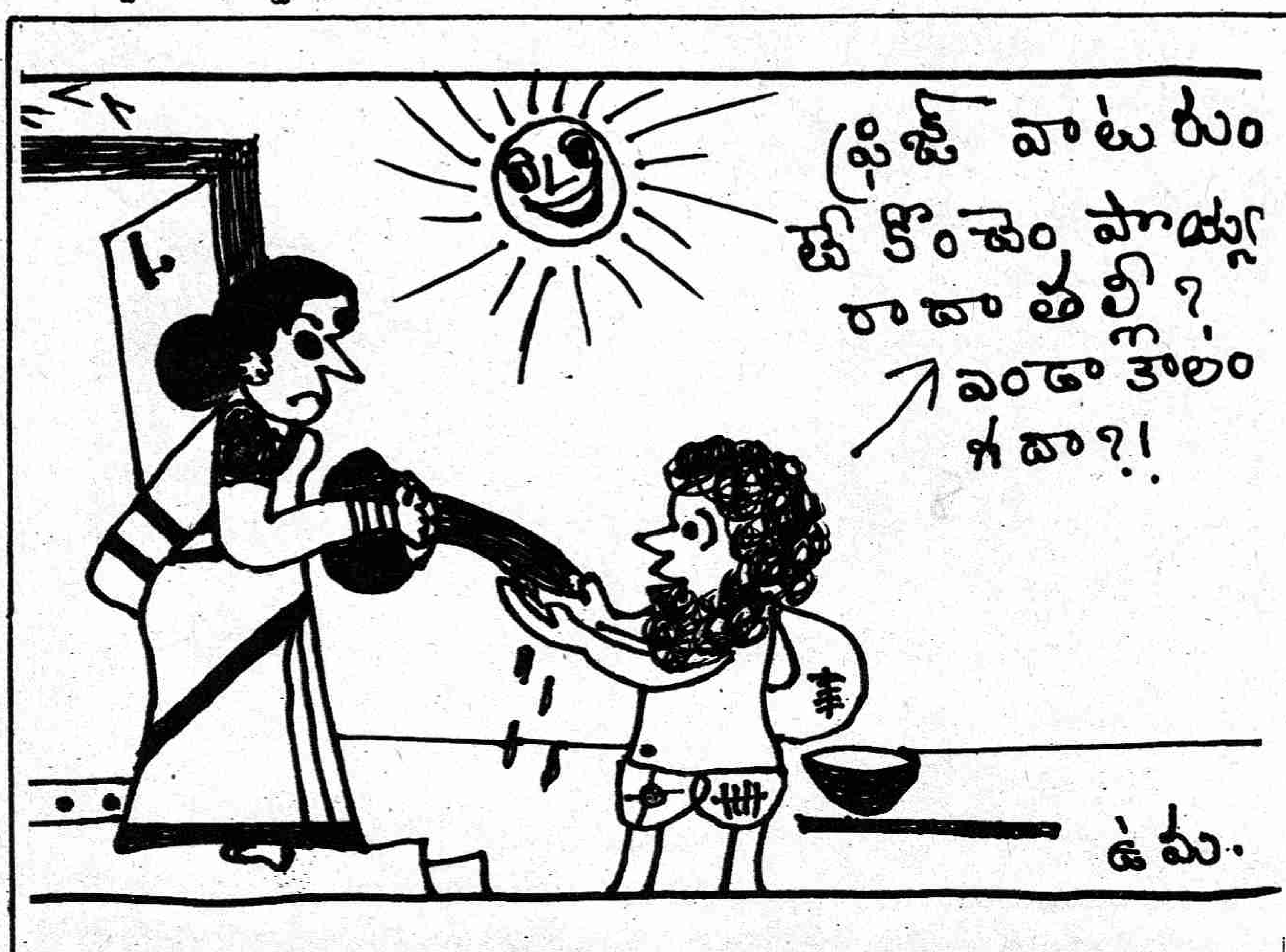

శ్రీమతి ఉమాభాస్కర్ భీమా, ది.ఎన్.ఎస్.ఎఫ్.సి స్టోర్స్, ఎల్.పి.జి.వింగ్, శక్కర్‌నగర్, బోధన్ , నిజామాబాద్ జిల్లా